

8 augustus 2011 - de eerste beursdag in New York na de historische afwaardering van de kredietwaardigheid van de VS.

In de aanloop naar de crisis van 2008 schreeuwden doemdenkers moord en brand over Amerika. De obligatiemarkt zou instorten, waardoor de grootste economie ter wereld haar enorme schuld niet meer kon dragen. De Amerikaanse overheid zou niet meer kunnen lenen en buitenlandse beleggers zouden hun heil elders zoeken. Een crash van de dollar was volgens de onheilspredikers onvermijdelijk. De euro en misschien wel de Chinese renminbi zouden flink terrein veroveren op de 'greenback'.

In werkelijkheid gebeurde het tegendeel. Schuilen deden buitenlandse investeerders het liefst op het slagveld waar banken bij bosjes omvielen. "Zelfs tijdens een crisis als die in 2008 kwam er geen uitverkoop van de dollar", concludeert econoom Eswar Prasad tijdens een interview in Washington. "De crisis sloeg hier als eerste toe en dat had de rol van de euro als reservevaluta moeten versterken. Maar dat gebeurde niet." Vorig jaar verscheen een boek over de dollar van de vijftigjarige Indiër. "Ik had het tijdens de research voor mijn boek niet gedacht", zegt Prasad, "maar de greep van Amerika op het financieel stelsel is de afgelopen jaren alleen maar sterker geworden. De dollar blijkt steeds opnieuw in beton gebeiteld."

Prasad is hoogleraar aan Cornell University in Ithaca, New York. "Dat kan saai en koud zijn in de winter", lacht de econoom, die uit het zuidelijke Madras (India) komt. "Gelukkig heb ik een beetje leren skiën

en verblijf ik de helft van de tijd in het buitenland en Washington." In de Amerikaanse hoofdstad was hij zestien jaar werkzaam bij het IMF, onder meer als hoofd financieel onderzoek, om in 2007 naar de academische wereld over te stappen. Hij is nu verbonden aan denktank Brookings, schrijft voor onder meer Time Magazine en is te zien op televisiezenders als CNN en Fox.

De veerkracht van de dollar is het centrale thema in zijn boek *How the U.S. Dollar Tightened Its Grip on Global Finance*. "Op de meest kwetsbare momenten blijft geld naar Amerika stromen, vooral uit opkomende landen. Op zich is het niet slim om te lenen aan een land dat zich tot de nek in de schulden heeft gestoken. In het buitenland wordt er veel over de dollar geklaagd. Amerika veroorzaakt de puinhoop op de financiële markten, maar ze krijgen een premie."

Prasad noemt een nog recenter voorbeeld om zijn verhaal te onderbouwen. "Toen Amerika in 2010 zijn 'triple A'-rating verloor omdat het afstevende op wanbetaling op de staatsschuld, steeg verrassend genoeg de vraag naar dollars. In elke andere economie zouden de rente, en dus de leenkosten voor de overheid, keihard zijn gestegen. In de VS liep die juist terug."

Of de VS op de lange termijn profiteert van deze ontwikkeling, is de vraag. Prasad: "Voor de Amerikaanse politiek is dit natuurlijk een verkeerde prikkel. Politici gaan telkens tot het randje. De overheidsfi-